

VERA I RODRÍGUEZ COLORADO, PEL BUTACÓ DE BARRIONUEVO

El Ministeri de l'Interior prepara mudança

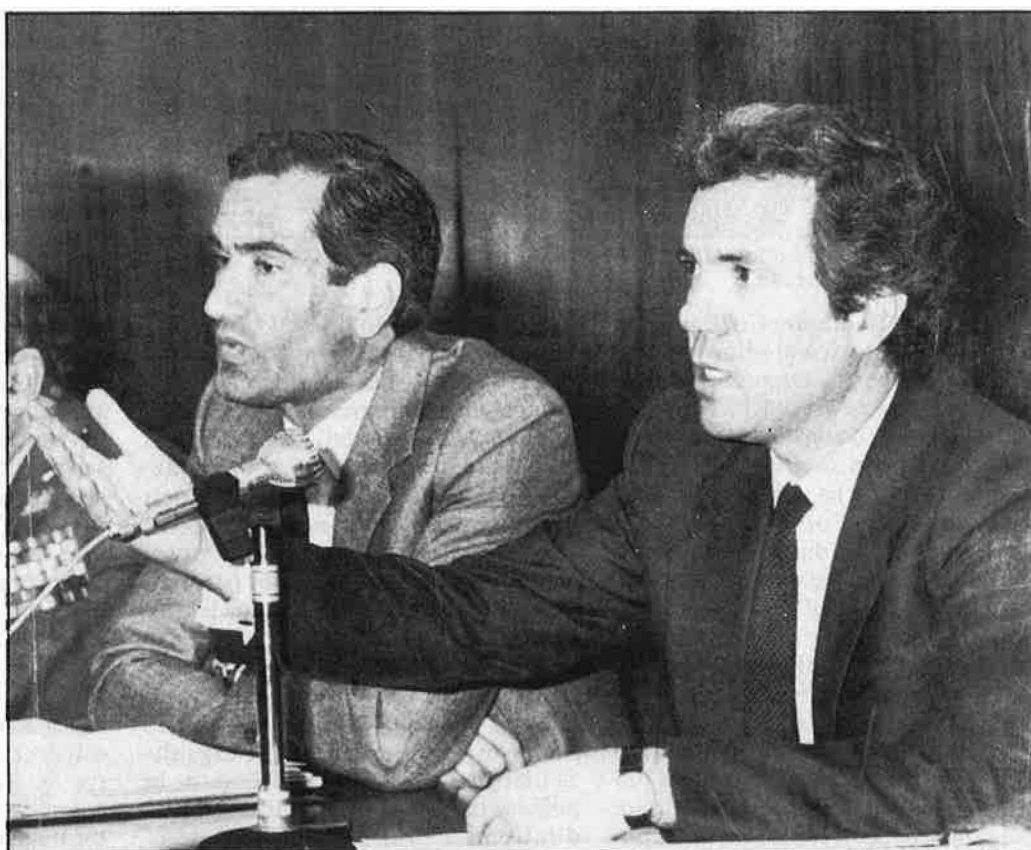
Una pugna interna s'ha iniciat al Ministeri de l'Interior per tal de veure qui es quedarà a la butaca ministerial quan **José Barrionuevo** abandonarà el departament. Tot i que, després de les últimes declaracions del ministre, la seua figura política sembla haver quedat reforçada pel manifest suport del president **González**, **José Barrionuevo** continua explicant en privat que li agradaria abandonar la cartera d'Interior. Així les coses, els dos equips del ministeri, d'una banda, el dirigit pel secretari de l'estat per a la Seguretat, **Rafael Vera**, i de l'altra, el dirigit pel director general de la Policia, **José Maria Rodríguez Colorado**, han obert una intensa batalla per la successió del ministre i pel control de la policia.

Realment, aquests dos equips fa temps que es disputen el control de la direcció efectiva de les forces de seguretat de l'estat. Actualment, la situació pot qualificar-se d'«empat» en la mesura que **Rafael Vera** controla tota la lluita contraterroterrorista, mentre que **Rodríguez Colorado** exerceix la seua direcció a la resta de les brigades operatives. Però ningú no ignora que la personalitat de **Rafael Vera**, el suport que rep del ministre **Barrionuevo** i el control de la lluita contraterroterrorista, que políticament és la més mimada pel govern socialista, li atorguen una autoritat fora de tot dubte.

Rafael Vera té el suport del ministre, el suport, amb matisos, dels sindicats policials, i el suport, com ja hem dit, de tot l'aparell contraterroterrorista. **José Maria Rodríguez Colorado** diu que té el suport del PSOE, cosa que equival a dir que compta amb la confiança del vice-president **Alfonso Guerra** per a desplaçar de la cúpula del Ministeri de l'Interior l'equip format en 1982 al voltant de **Barrionuevo** i que políticament té més a veure amb el

L'actual secretari d'estat per a la Seguretat, **Rafael Vera**, i el director general de la Policia, **Rodríguez Colorado**, encapçalen els dos «bàndols» enfrontats al si del Ministeri de l'Interior per la successió —no massa llunyana— de **José Barrionuevo**.

J. Ascanio

Rafael Vera, amb Barrionuevo, de qui rep un suport total.

grup que dins del PSOE lidera el president de la Comunitat Autònoma de Madrid, **Joaquín Leguina**.

Rafael Vera ha estat, per a molts, el veritable ministre de l'Interior des que els socialistes guanyaren les eleccions del 82. Des del seu lloc de director general de seguretat primer, del de la Subsecretaria del Ministeri de l'Interior després, i ara com a secretari d'estat per a la Seguretat, **Rafael Vera** ha estat l'artífex eficaç i discret, segon s'in-

forma en fonts properes al president **González**, de la coordinació de tots els serveis d'informació que havien estat heretats del franquisme, ineficaços i enfrontats entre si, del relançament de la col·laboració amb França en matèria contraterroterrorista i que ha proporcionat els més importants èxits contra ETA i, finalment, de les anomenades operacions «especials» contra ETA, accions de les quals es parla poc però a les quals sempre s'ha concedit una

gran importància en la lluita per tal d'evitar els atemptats i l'ampliació de la influència política d'ETA i HB. Lligat estretament a **Barrionuevo**, bé que amb discrepàncies amb alguns dels seus assessors, **Rafael Vera** ha aconseguit guanyar-se la confiança de l'anomenat «sector professional» de la policia. recolzat en aquesta confiança, **Rafael Vera** ha dirigit una profunda reestructuració dels serveis policials, que compta avui, si més no sobre el paper, amb una estructura moderna i semblant a la de qualsevol altre país europeu.

Alfonso Guerra voldria un ministre del partit per desplaçar de la cúpula d'Interior l'equip de Barrionuevo.

José Maria Rodríguez Colorado, per la seua banda, arribà al Ministeri com un home del partit. Després de la caiguda en desgràcia del subsecretari **Carlos de San Juan**, destinat inicialment a ser ministre i amb el suport del president **Guerra**, el PSOE ha volgut tenir allí el seu home contra l'opinió dels que volien per al lloc de director general de la policia un «professional», és a dir, un funcionari policial o un militar, que sempre havien ocupat aquest càrrec. El nomenament de **Julià Sancristóbal** com a director de la Seguretat de l'estat durant la primera reestructuració del ministeri fou un compromís amb el partit, però avui tots els assessors ministerials coincideixen a afirmar que, malgrat la bona voluntat del jove polític basc, la seua inexperiència i la seua manca d'autoritat obligaren **Rafael Vera** a seguir sent, ja com a subsecretari, l'autèntic director polític de les forces de seguretat de l'estat.

La batalla per la informació

La pugna no és nova. Des de la victòria socialista de 1982, els que tenien el suport del partit, és a dir, el suport d'**Alfonso Guerra**, i els «professionals», eufemisme que encobreix el sector conservador bé que no «ultra» de la policia, han tractat de controlar la

informació, l'anàlisi d'aquesta i el canal que l'ha de transmetre al president del govern. Episodis com el cessament del comissari **Manuel Ballesteros** i la seua posterior recuperació, l'allunyament del comissari **Pérez Corredera**, un home de confiança del president **González** a Portugal, i l'afiançament d'un policia tan dubtós com l'actual comissari general d'informació, **Jesús Martínez Torres**, han estat elements d'aquesta batalla.

En qualsevol cas, i com a balanç, pot afirmar-se que qui hà eixit enfortit

d'aquesta pugna no ha estat sinó el mateix **Rafael Vera**, dissenyador de l'actual estructura policial i responsable de nomenaments i cessaments en l'àrea d'Informació de l'estat. El sector «professional» ha quedat enfortit amb **Jesús Martínez Torres** com a cap dels serveis secrets policials, i **Ballesteros**, que sempre mantingué amb aquest relacions tenses, és ara assessor personal de **Rafael Vera** per tal d'evitar les gelosies professionals.

Però la batalla ha tingut també una repercussió en l'adopció d'importants mesures normatives del Ministeri de l'Interior. Així, el decret que organitza l'estructura central i perifèrica de la policia, posava la Comissaria General d'Informació sota la direcció del secretari d'estat per a la Seguretat, mentre que la resta de comissaries generals dependran de la direcció general de la policia. D'altra banda, el decret que regula la creació per primera vegada a Espanya de la policia judicial exclou d'aquesta els funcionaris adscrits als serveis d'informació de la policia i la lluita contraterroterrorista. El director general de la policia ha quedat despenjat de l'accés directe a la informació confidencial de l'estat. És el secretari d'estat per a la Seguretat el que rep la informació, el que coordina els distints

serveis i el que eleva els informes al president del govern.

Tanmateix, **José Maria Rodríguez Colorado** no ha deixat de moure els seus peons. A través de la remodelació policial que ja estava en marxa quan ell fou nomenat, anà col·locant en els principals llocs de l'estructura policial homes de la seua confiança, que, alguns amb fama de progressistes, havien estat sacrificats durant els primers mesos de la gestió **Barrionuevo**. Tot i així, l'actual director general de la policia no recorregué sempre a policies «progrés». A Barcelona, com a cap superior, fou nomenat el comissari **Enrique de Federico**, home lligat al sindicat pro-socialista Unión Sindical de Policías, i a Madrid, a la mateixa DGP com a subdirector operatiu, fou nomenat **Agustín Linares**, amb fama de demòcrata. Però a Madrid també, com a cap superior, ha estat confirmat en el càrrec **Antonio Garrido**, que malgrat els seus actuals pronunciaments constitucionalistes no ha pogut esborrar un passat d'infiltrat al mateix PSOE i a la UGT, tal com el sindicat socialista ha denunciat repetides vegades al ministre **Barrionuevo** exigint el cessament del comissari.

Però, on aparentment **Rodríguez Colorado** ha perdut la batalla és a l'oposició que ha trobat en la majoria dels sindicats policials, llevat del Sindicato Unificado de la Policia, dirigit per un equip molt proper personalment al vice-president **Guerra**.

La situació actual al ministeri podria ser qualificada com «a l'espera de la crisi de govern». **Barrionuevo** ha expressat públicament el seu suport a **Rafael Vera**, que, al seu torn, ha assenyalat que «Barrionuevo és el millor ministre de l'Interior que pot tenir Espanya». Al mateix temps, el ministre proposà a **Felipe González** que, cas que **Vera** el substitués, ha de ser **José Luis Martín Palacín**, actual subsecretari, el que passe a la secretaria de l'estat per a la Seguretat en comptes de **Rodríguez Colorado**. **Martín Palacín** prové del PCE i no compta amb el suport de l'aparell oficial socialista.

En qualsevol cas, en medis policials s'ha mostrat malestar per l'actual pugna entre els alts càrrecs del Ministeri, i al mateix temps s'assegura que la crisi està afectant la lluita contra ETA, ja que des de distints nivells polítics del Ministeri s'està impulsant una cursa per tal d'aconseguir èxits policials espectaculars que puguin ser esgrimits a l'hora de discutir qui ha d'ocupar els alts càrrecs del departament en cas d'una remodelació profunda. •